

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. srpna 2017 společností Guardian Europe Sàrl proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 7. června 2017 ve věci T-673/15, Guardian Europe v. Evropská unie

(Věc C-479/17 P)

(2017/C 369/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Guardian Europe Sàrl (zástupci: C. O'Daly, solicitor, F. Louis, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie a Evropskou komisí

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) zrušil rozsudek v rozsahu, v němž byl bodem 3 výroku zamítnut návrh společnosti Guardian Europe na náhradu škody na základě článku 268 a článku 340 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie;
- 2) určil, že Soudní dvůr může věcně rozhodnout o nároku žalobkyně na náhradu škody, a
 - a) uložil EU, zastoupené Soudním dvorem Evropské unie, nahradit společnosti Guardian Europe škodu, která jí vznikla v důsledku toho, že Tribunál nerozhodl v přiměřené lhůtě v souladu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 6 odst. Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a to v této výši: i) ztráta příležitosti/ušlý zisk ve výši €1 388 000; ii) dodatečné náklady na záruku ve výši € 143 675,78; a iii) nepeněžní ztráty vyjádřené procentem z pokuty uložené společnosti Guardian v rozhodnutí;
 - b) uložil EU, zastoupené Komisí a Soudním dvorem Evropské unie, nahradit společnosti Guardian Europe škodu, která jí vznikla v důsledku toho, že Komise a Tribunál porušily zásadu rovného zacházení, a to v této výši: i) ztráta příležitosti/ušlý zisk ve výši € 7 712 000; a ii) nepeněžní ztráty vyjádřené procentem z pokuty uložené společnosti Guardian v rozhodnutí;
 - c) přiznal kompenzační úrok z těchto částek pod písm. a) (od 27. července 2010 do data rozhodnutí Soudního dvora o tomto kasačním opravném prostředku) a b) (od 19. listopadu 2010 do data rozhodnutí Soudního dvora o tomto kasačním opravném prostředku), v sazbě p.a. určené pro předmětné období Eurostatem v členském státě (Lucembursko), kde má společnost Guardian Europe zapsané sídlo;
 - d) přiznal úrok z prodlení z částek pod písm. a) a b) od data rozhodnutí Soudního dvora o tomto kasačním opravném prostředku do úplného zaplacení v sazbě Evropské centrální banky (ECB) pro hlavní refinanční operace navýšené o dva procentní body;
- 3) případně alternativně k bodům 2) písm. a) až d) vrátil věc zpět Tribunálu k novému rozhodnutí ve věci; a
- 4) uložil žalovaným nahradit náklady řízení před Tribunálem a řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) Tribunál svým rozsudkem porušil článek 268 a článek 340 druhý pododstavec SFEU a neuplatnil pojem „podnik“ v unijním právu, když konstatoval, že společnosti Guardian Europe nezvnikly ztráty v důsledku toho, že Tribunál nerozhodl ve věci T-82/08, Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl v. Komise, v přiměřené lhůtě;

- 2) Tribunál svým rozsudkem porušil článek 268 a článek 340 druhý pododstavec SFEU a jeho zjištění byla věcně nesprávná, což bylo zjevné z dokumentů předložených Tribunálu, jelikož rozhodl, že společnosti Guardian Europe vznikly ztráty pouze ve výši 82 %, co se týče nákladů na záruku během nepřiměřeně dlouho probíhajícího řízení před Tribunálem ve věci T-82/08, Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl v. Komise;
- 3) Tribunál svým rozsudkem porušil článek 268 a článek 340 druhý pododstavec SFEU, když konstatoval, že společnosti Guardian Europe nevznikla nemajetková újma z důvodu, že nerozhodl ve věci T-82/08, Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl v. Komise, v přiměřené lhůtě;
- 4) Tribunál svým rozsudkem porušil článek 268 a článek 340 druhý pododstavec SFEU a neuplatnil pojem „podnik“ v unijním právu, když konstatoval, že porušení zásady rovného zacházení v rozhodnutí Komise č. (2007) 5791 final⁽¹⁾ – Ploché sklo, a rozsudku Tribunálu ve věci T-82/08, Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl v. Komise, nevedlo ke ztrátám zisku na straně společnosti Guardian Europe;
- 5) Tribunál svým rozsudkem porušil článek 268 a článek 340 druhý pododstavec SFEU, když konstatoval, že porušení zásady rovného zacházení v rozhodnutí Komise č. (2007) 5791 final – Ploché sklo a rozsudku Tribunálu ve věci T-82/08, Guardian Industries Corp. a Guardian Europe Sàrl v. Komise, nezpůsobilo společnosti Guardian Europe nemajetkovou újmu; a
- 6) Tribunál svým rozsudkem porušil článek 268 a článek 340 druhý pododstavec SFEU, když konstatoval, že pouze rozsudek soudu posledního stupně – tedy nikoli Tribunálu – může být důvodem k založení odpovědnosti za škodu za porušení unijního práva.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise C(2007) 5791 final ze dne 28. listopadu 2007 v řízení podle článku [101 SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/39165 – Ploché sklo).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulharsko)
dne 9. srpna 2017 – Nikolaj Jančev v. Direktor na direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna
praktika“ – Veliko Tarnovo pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite**

(Věc C-481/17)

(2017/C 369/06)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Nikolaj Jančev

Žalovaný: Direktor na direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Veliko Tarnovo pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Předběžné otázky

- 1) Je třeba bod 16 rozhodnutí Evropské komise C(2011)863 final ze dne 11. února 2011, které bylo vydáno podle čl. 108 odst. 3 SFEU a kterou byla prohlášena státní podpora Bulharské republiky č. 546/2010 týkající se investic do zemědělských podniků prostřednictvím osvobození od daně z příjmů právnických osob za slučitelnou s čl. 107 odst. 3 SFEU, vykládat v tom smyslu, že s ohledem jednak na pravomoci Komise a jednak na důsledky zásad procesní autonomie a právní jistoty je přípustné použití takové vnitrostátní právní úpravy, podle níž je třeba považovat lhůtu pro provedení kontroly týkající se splnění požadavků poskytnuté státní podpory, která je uvedena v tomto bodě, za orientační a nikoli za prekluzivní?